

**АДУКАЦЫЙНЫ СТАНДАРТ
ВЫШЭЙШАЙ АДУКАЦЫІ
(ОСВО 1-21 80 14-2019)**

ВЫШЭЙШАЯ АДУКАЦЫЯ. II СТУПЕНЬ (МАГІСТРАТУРА)

Спецыяльнасць 1-21 80 14 Мастацтвазнаўства

Ступень Магістр

ВЫСШЕЕ ОБРАЗОВАНИЕ. II СТУПЕНЬ (МАГИСТРАТУРА)

Специальность 1-21 80 14 Искусствоведение

Степень Магистр

HIGHER EDUCATION. II STAGE (MASTER'S STUDIES)

Speciality 1-21 80 14 Art History

Degree Master

1. Галіна выкарыстання

Адукацыйны стандарт выкарыстоўваецца пры распрацоўцы вучэбна-праграмнай дакументацыі, вучэбна-метадычнай дакументацыі, вучэбных выданняў і інфармацыйна-аналітычных матэрыялаў адукацыйнай праграмы вышэйшай адукацыі II ступені (магістратуры) (далей – адукацыйная праграма магістратуры).

Адукацыйны стандарт абавязковы для выкарыстання ва ўсіх установах вышэйшай адукацыі Рэспублікі Беларусь, якія рэалізуюць адукацыйную праграму магістратуры па спецыяльнасці 1-21 80 14 «Мастацтвазнаўства».

2. Нарматыўныя спасылкі

У дадзеным адукацыйным стандарце выкарыстаны спасылкі на наступныя прававыя акты:

Кодекс Рэспублікі Беларусь аб образовании

Закон Рэспублікі Беларусь «О государственной инновационной политике и инновационной деятельности в Республике Беларусь»

СТБ ISO 9000-2015 Системы менеджмента качества. Основные положения и словарь (далей – СТБ ISO 9000-2015)

ОКРБ 011-2009 Общегосударственный классификатор Республики Беларусь «Специальности и квалификации» (далей – ОКРБ 011-2009)

ОКРБ 005-2011 Общегосударственный классификатор Республики «Виды экономической деятельности» (далей – ОКРБ 005-2011)

3. Асноўныя тэрміны і азначэнні

У дадзеным адукацыйным стандарце ўжываюцца тэрміны, якія ўстаноўлены ў Кодэксе Рэспублікі Беларусь аб адукацыі, а таксама наступныя тэрміны з адпаведнымі азначэннямі:

Інавацыя – уведзеная ў грамадзянскі абарот ці выкарыстоўваемая для ўласных патрэб новая ці ўдасканаленая прадукцыя, новая ці ўдасканаленая тэхналогія, новая паслуга, новае арганізацыйна-тэхнічнае рашэнне вытворчага, адміністрацыйнага, камерцыйнага ці іншага характару.

Інавацыйная дзейнасць – дзейнасць па пераўтварэнню новаўвядзення ў інавацыю.

Кампетэнтнасць – здольнасць прымяняць веды і ўменні для дасягнення вызначаных вынікаў (СТБ ISO 9000-2015).

Кампетэнцыя – веды, уменні і вопыт, неабходныя для вырашэння тэарэтычных і практычных задач.

Магістарская дысертацыя – самастойна выкананая навукова-даследчая работа, якая мае ўнутранае адзінства і прысвечаная вырашэнню тэарэтычнай, эксперыментальнай або прыкладной задачы адпаведнай сферы прафесійнай дзейнасці, якая сведчыць пра асабісты ўклад аўтара ў навуку і (або) практыку.

Модуль – адносна адасобленая, лагічна завершаная частка адукацыйнай праграмы магістратуры, якая забяспечвае фарміраванне пэўнай кампетэнцыі (групы кампетэнцый).

Забеспячэнне якасці – частка менеджменту якасці, якая скіраваная на забеспячэнне ўпэўненасці ў тым, што патрабаванні да якасці будуць выкананы (СТБ ISO 9000-2015).

Прафілізацыя – варыянт рэалізацыі адукацыйнай праграмы магістратуры па спецыяльнасці, які абумоўлены спецыфікай прафесійнай дзейнасці магістра.

Мастацтвазнаўства - у шырокім сэнсе комплекс навук, якія вывучаюць мастацтва - мастацкую культуру грамадства ў цэлым і асобныя віды мастацтва, у вузкім і найбольш ужывальным значэнні - навука пра мастацтва, сукупнасць метадаў вывучэння гісторыі і тэорыі выяўленчага і дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва, архітэктуры і дызайну, мастацкай крытыкі, арганізацыі музейнай, выставачнай і рэстаўрацыйнай справы.

4. Агульныя палажэнні

4.1. Агульная характарыстыка спецыяльнасці

Спецыяльнасць 1-21 80 14 «Мастацтвазнаўства» у адпаведнасці з ОКРБ 011-2009 адносіцца да профілю адукацыі D «Гуманітарныя навукі», напрамку адукацыі 21 «Гуманітарныя навукі» і забяспечвае атрыманне ступені магістра.

4.2. Патрабаванні да ўзроўню адукацыі асоб, якія паступаюць для атрымання вышэйшай адукацыі II ступені

Узровень адукацыі асоб, якія паступаюць для атрымання вышэйшай адукацыі II ступені, – вышэйшая адукацыя I ступені.

4.3. Формы атрымання вышэйшай адукацыі II ступені

Навучанне ў магістратуры прадугледжвае наступныя формы: вочная (дзённая, вячэрняя), завочная.

4.4. Тэрміны атрымання вышэйшай адукацыі II ступені

Тэрмін атрымання вышэйшай адукацыі II ступені ў дзённай форме складае 1 год.

Тэрміны атрымання вышэйшай адукацыі II ступені ў вячэрняй і завочнай формах могуць павялічвацца не больш чым на 0,5 года адносна тэрміну атрымання вышэйшай адукацыі ў дзённай форме¹.

5. Характарыстыка прафесійнай дзейнасці магістра

5.1. Сфера прафесійнай дзейнасці магістра

Асноўнымі сферамі прафесійнай дзейнасці магістра з'яўляюцца:

¹Тэрміны атрымання вышэйшай адукацыі II ступені ў вячэрняй і завочнай формах складаюць не больш двух гадоў.

- 72 Навуковыя даследаванні і распрацоўкі;
- 85 Адукацыя;
- 90 Творчая дзейнасць і забавы;
- 91 Дзейнасць бібліятэк, архіваў, музеяў і іншая дзейнасць у галіне культуры.

5.2. Аб'екты прафесійнай дзейнасці магістра

Аб'ектамі прафесійнай дзейнасці магістра з'яўляюцца:

- творы выяўленчага і дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва і архітэктуры, прадстаўленыя ў музеях, выставачных установах, архівах, іх дакументальна-інфармацыйнае адлюстраванне ў навуковых даследаваннях і сродках масавай інфармацыі;
- гістарычныя і сучасныя працэсы развіцця выяўленчага, дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва, архітэктуры;
- адукацыйныя сістэмы, педагогічныя працэсы, вучэбна-метадычнае забеспячэнне ва ўстановах вышэйшай адукацыі сферы культуры і мастацтва;
- інавацыйныя праекты ў галіне культуры і мастацтва.

5.3. Віды прафесійнай дзейнасці магістра

Магістр павінен быць кампетэнтным у наступных відах дзейнасці:

- навукова-даследчай;
- навукова-педагагічнай і вучэбна-метадычнай;
- аналітычнай;
- экспертна-кансультацыйнай;
- інавацыйнай;
- арганізацыйна-кіраўнічай.

5.4. Задачы прафесійнай дзейнасці магістра

Магістр павінен быць падрыхтаваны да вырашэння наступных задач прафесійнай дзейнасці:

- правядзенне навукова-даследчых работ па выяўленню, апісанню, аналізу, рэцэнзаванню твораў выяўленчага, дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва і архітэктуры, аналізу з'яў і працэсаў у айчынным і замежным мастацтве;
- выкладанне ва ўстановах вышэйшай адукацыі ў сферы культуры і мастацтва;
- распрацоўка вучэбна-метадычнага забеспячэння адукацыйнага працэсу ў сферы культуры і мастацтва;
- падрыхтоўка аналітычных матэрыялаў для ацэнкі працэсаў і з'яў у галіне выяўленчага, дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва і архітэктуры;
- кансультацыі і экспертная ацэнка мастацкага ўзроўню твораў выяўленчага мастацтва, дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва, архітэктуры;
- правядзенне аналізу дзейнасці арганізацыі (установы) культуры і мастацтва, распрацоўка планаў і праграм арганізацыі інавацыйнай дзейнасці ў галіне культуры;
- арганізацыя дзейнасці устаноў культуры і дзейнасць па рэалізацыі праектаў у галіне культуры і мастацтва з эфектыўным выкарыстаннем сацыяльных, крэатыўных, фінансавых і матэрыяльных рэсурсаў.

5.5. Магчымасці працягу адукацыі магістра

Магістр павінен быць падрыхтаваны да засваення адукацыйнай праграмы аспірантуры пераважна па наступных спецыяльнасцях:

- 17.00.04 Выяўленчае і дэкаратыўна-прыкладное мастацтва і архітэктура;
- 17.00.09 Тэорыя і гісторыя мастацтва;
- 24.00.01 Тэорыя і гісторыя культуры.

6. Патрабаванні да кампетэнтнасці магістра

Магістр, які засвоіў змест адукацыйнай праграмы магістратуры па спецыяльнасці 1 -21 80 14 «Мастацтвазнаўства», павінен валодаць універсальнымі, паглыбленымі прафесійнымі і спецыялізаванымі кампетэнцыямі.

6.1. Патрабаванні да ўніверсальных кампетэнцый

Магістр павінен валодаць наступнымі універсальнымі кампетэнцыямі:

УК-1. Быць здольным ужываць метады навуковага спасціжэння (аналіз, супастаўленне, сістэматызацыя, абстрагаванне, мадэляванне, праверка дакладнасці дадзеных і інш.) у самастойнай даследчай дзейнасці, генерыраваць і рэалізоўваць інавацыйныя ідэі.

УК-2. Валодаць метадалогіяй навуковага спасціжэння, быць здольным аналізаваць і ацэньваць змест і ўзровень філасофска-метадалагічных праблем падчас вырашэння задач навукова-даследчай і інавацыйнай дзейнасці.

УК-3. Мець навыкі выкарыстання сучасных інфармацыйных тэхналогій для вырашэння навукова-даследчых і інавацыйных задач.

УК-4. Быць здольным ажыццяўляць арганізацыю навуковай дзейнасці, вызначаць аптымальныя напрамкі і метады для навуковага даследавання.

6.2. Патрабаванні да паглыбленых прафесійных кампетэнцый

Магістр павінен валодаць наступнымі паглыбленымі прафесійнымі кампетэнцыямі:

ППК-1. Умець прадстаўляць навуковай супольнасці і шырокай грамадскасці вынікі даследавання ў выглядзе навуковых паведамленняў, справаздач і публікацый.

ППК-2. Быць здольным выбіраць напрамкі развіцця інфармацыйна-камунікацыйных сістэм і тэхналогій, эфектыўна выкарыстоўваць інфармацыйныя рэсурсы ў арганізацыйнай і кіраўнічай дзейнасці.

ППК-3. Быць здольным да распрацоўкі новых метадаў даследавання, да інавацыйнай навуковай дзейнасці, выпрацоўкі самастойных гіпотэз у галіне мастацтвазнаўства.

6.3. Патрабаванні да распрацоўкі ўстановай вышэйшай адукацыі вынікаў засваення зместу адукацыйнай праграмы магістратуры

Пры распрацоўцы адукацыйнай праграмы магістратуры на аснове дадзенага адукацыйнага стандарта ўсе ўніверсальныя і паглыбленыя прафесійныя кампетэнцыі ўключаюцца ў набор патрэбных вынікаў засваення зместу адукацыйнай праграмы магістратуры ў адпаведнасці з гэтым адукацыйным стандартам.

Пры распрацоўцы адукацыйнай праграмы магістратуры ўстанова вышэйшай адукацыі прафілізуе адукацыйную праграму магістратуры з улікам тэматыкі даследаванняў і распрацовак арганізацый, якія маюць патрэбу ў падрыхтоўцы магістраў.

Найменне прафілізацыі вызначаецца ўстановай вышэйшай адукацыі самастойна і можа ўключацца ў найменні тыпавога вучэбнага плана па спецыяльнасці (прафілізацыі), вучэбнага плана ўстановы вышэйшай адукацыі па спецыяльнасці (прафілізацыі).

Пэралік устаноўленых дадзеным адукацыйным стандартам універсальных кампетэнцый можа быць дапоўнены ўстановай вышэйшай адукацыі з улікам прафілізацыі адукацыйнай праграмы магістратуры.

Пэралік спецыялізаваных кампетэнцый установа вышэйшай адукацыі ўстанаўлівае самастойна з улікам прафілізацыі адукацыйнай праграмы магістратуры.

Дадатковыя ўніверсальныя кампетэнцыі і спецыялізаваныя кампетэнцыі ўсталёўваюцца на падставе абагульнення замежнага вопыту, правядзення кансультацый з арганізацыямі, якія маюць патрэбу ў падрыхтоўцы магістраў, іншых крыніц.

Сукупнасць устаноўленых дадзеным адукацыйным стандартам універсальных і паглыбленых прафесійных кампетэнцый, а таксама устаноўленых ўстановай вышэйшай адукацыі дадатковых універсальных кампетэнцый і спецыялізаваных кампетэнцый, павінна

забяспечваць магістру здольнасць ажыццяўляць не меней чым адзін від прафесійнай дзейнасці не меней як у адной сферы прафесійнай дзейнасці, указаных у п. 5.1 і п. 5.3 дадзенага адукацыйнага стандарта.

7. Патрабаванні да вучэбна-праграмнай дакументацыі

7.1. Склад вучэбна-праграмнай дакументацыі

Адукацыйная праграма магістратуры ўключае наступную вучэбна-праграмную дакументацыю:

- тыпавы вучэбны план па спецыяльнасці (прафілізацыі);
- вучэбны план установы вышэйшай адукацыі па спецыяльнасці (прафілізацыі);
- вучэбныя праграмы ўстановы вышэйшай адукацыі па вучэбных дысцыплінах (модулях);
- праграму практыкі;
- індывідуальны план работы магістранта.

Адукацыйная праграма магістратуры можа дадаткова ўключаць наступную вучэбна-праграмную дакументацыю:

- праграмы-мінімумы кандыдацкіх экзаменаў па агульнаадукацыйных дысцыплінах;
- праграмы-мінімумы кандыдацкіх залікаў (дыферэнцыраваных залікаў) па агульнаадукацыйных дысцыплінах;
- тыпавыя вучэбныя праграмы па вучэбных дысцыплінах (модулях).

7.2. Патрабаванні да распрацоўкі вучэбна-праграмнай дакументацыі

Максімальны аб'ём вучэбнай нагрукі магістранта не павінен перавышаць 54 акадэмічныя гадзіны ў тыдзень, уключаючы ўсе віды аўдыторнай і пазааўдыторнай работы.

Аб'ём абавязковых аўдыторных заняткаў, які вызначаецца ўстановай вышэйшай адукацыі з улікам спецыяльнасці, спецыфікі арганізацыі адукацыйнага працэса, аснашчэння вучэбна-лабараторнай базы, інфармацыйнага, навукова-метадычнага забеспячэння ўстанаўліваецца ў межах 16-24 аўдыторных гадзін на тыдзень. Для магістрантаў з ліку замежных грамадзян аб'ём аўдыторных заняткаў можа быць павялічаны ўстановай вышэйшай адукацыі.

У гадзіны, якія адводзяцца на самастойную работу па вучэбнай дысцыпліне (модулю), уключаецца час, прадугледжаны на падрыхтоўку да экзамену (экзаменам) і (або) заліку (залікам) па дадзенай вучэбнай дысцыпліне (модулю).

7.3. Патрабаванні да структуры вучэбнага плана ўстановы вышэйшай адукацыі па спецыяльнасці (прафілізацыі)

Вучэбны план установы вышэйшай адукацыі па спецыяльнасці (прафілізацыі) распрацоўваецца ў адпаведнасці са структурай, якая прыведзена ў табліцы 1.

Табліца 1

№ п/п	Найменне відаў дзейнасці магістра, модулей, вучэбных дысцыплін	Працаёмкасць (у заліковых адзінках)
1.	Тэарэтычнае навучанне	39-45
1.1.	Дзяржаўны кампанент: Тэорыя мастацтва і метадалогія мастацтвазнаўства (<i>Тэарэтычныя аспекты вывучэння пластычных мастацтваў, Метадалагічныя асновы сучаснага мастацтвазнаўства</i>); Навукова-даследчая работа (<i>Арганізацыя і методыка навуковага даследавання, Навуковае даследаванне (практычная работа)</i>); Інфармацыйныя тэхналогіі ў мастацтвазнаўстве	10-18
1.2.	Кампанент установы вышэйшай адукацыі	25-34

1.3.	Факультатыўныя дысцыпліны	
1.4.	Дадатковыя віды навучання	
2.	Практыка (педагагічная, навукова-даследчая, тэхналагічная)	3-6
3.	Магістарская дысертацыя	12-15
	Усяго	60

Размеркаванне працаёмкасці паміж асобнымі модулямі і вучэбнымі дысцыплінамі дзяржаўнага кампанента, а таксама асобнымі відамі практык ажыццяўляецца ўстановай вышэйшай адукацыі.

Вывучэнне агульнаадукацыйных дысцыплін «Філасофія і метадалогія навукі», «Замежная мова», «Асновы інфармацыйных тэхналогій» павінна забяспечваць фарміраванне, адпаведна, наступных кампетэнцый: валодаць метадалогіяй навуковага пазнання, быць здольным аналізаваць і ацэньваць змест і ўзровень філасофска-метадалогічных праблем пры вырашэнні задач навукова-даследчай і інавацыйнай дзейнасці; валодаць замежнай мовай для камунікацыі ў міждысцыплінарным і навуковым асяроддзі, у розных формах міжнароднага супрацоўніцтва, навукова-даследчай і інавацыйнай дзейнасці; валодаць навыкамі выкарыстання сучасных інфармацыйных тэхналогій для вырашэння навукова-даследчых і інавацыйных задач.

Колькасць гадзін на вывучэнне агульнаадукацыйных дысцыплін плануецца ў адпаведнасці з праграмамі-мінімуамі кандыдацкіх экзаменаў і кандыдацкіх залікаў (дыферэнцыраваных залікаў) па агульнаадукацыйных дысцыплінах, зацверджанымі Міністэрствам адукацыі Рэспублікі Беларусь. Агульнаадукацыйныя дысцыпліны ўключаюцца ў пералік вучэбных дысцыплін цыклу «Дадатковыя віды навучання» вучэбнага плана і вывучаюцца па выбары магістранта.

Практыка накіравана на замацаванне ведаў і ўменняў, якія атрыманы ў працэсе тэарэтычнага навучання ў магістратуры, авалоданне навыкамі даследавання актуальных навуковых і прыкладных праблем, рашэнні сацыяльна-прафесійных задач, прымяненне інавацыйных тэхналогій і інш.

Від практыкі вызначаецца ўстановай вышэйшай адукацыі з улікам прафілізацыі адукацыйнай праграмы магістратуры і відаў дзейнасці, на якія арыентавана адукацыйная праграма магістратуры. Практыкі ў межах адной спецыяльнасці магістратуры могуць мець розныя мэты і задачы (напрыклад, педагагічная, навукова-даследчая, тэхналагічная).

Працаёмкасць падрыхтоўкі магістарскай дысертацыі складаецца з працаёмкасці навукова-даследчай работы па тэматыцы магістарскай дысертацыі, а таксама з афармлення і падрыхтоўкі магістарскай дысертацыі да абароны. Працаёмкасць навукова-даследчай работы па тэматыцы магістарскай дысертацыі можа ўключаць даследчыя семінары, курсавое праектаванне і інш.

Працаёмкасць кожнай вучэбнай дысцыпліны павінна складаць не менш за тры заліковыя адзінкі. Адпаведна, працаёмкасць кожнага модуля павінна складаць не менш за шэсць заліковых адзінак.

Пры распрацоўцы вучэбнага плана ўстановы вышэйшай адукацыі па спецыяльнасці (прафілізацыі) рэкамендуецца прадугледжваць у межах кампанента ўстановы вышэйшай адукацыі вучэбныя дысцыпліны (модулі) па выбары магістранта ў аб'ёме не менш за 30% ад агульнага аб'ёму тэарэтычнага навучання.

7.4. Патрабаванні да распрацоўкі індывідуальнага плана работы магістранта

Індывідуальны план работы магістранта распрацоўваецца кіраўніком навукова-даследчай работы магістранта сумесна з магістрантам, абмяркоўваецца на пасяджэнні профільнай (выпускаючай) кафедры і зацвярджаецца кіраўніком установы вышэйшай адукацыі.

Індывідуальны план работы магістранта распрацоўваецца на падставе вучэбнага плана ўстанова вышэйшай адукацыі па адпаведнай спецыяльнасці вышэйшай адукацыі II ступені, уключае праграму падрыхтоўкі магістарскай дысертацыі і кантрольныя мерапрыемствы.

7.5. Патрабаванні да зместу навукова-даследчай работы

Патрабаванні да зместу навукова-даследчай работы магістранта распрацоўваюцца профільнай (выпускаючай) кафедрай.

У ходзе выканання навукова-даследчай работы ў магістрантаў фарміруюцца навыкі:

абагульнення і крытычнага аналізу вынікаў, атрыманых айчыннымі і замежнымі навукоўцамі, выяўлення і фармулявання актуальных навуковых праблем і мэтай даследавання;

абгрунтавання актуальнасці, тэарэтычнай і практычнай значнасці тэмы навуковага даследавання, распрацоўкі плана і праграмы правядзення навуковага даследавання;

правядзення самастойнага даследавання з ужываннем сучасных метадаў і тэхналогій у адпаведнасці з распрацаванай праграмай;

распрацоўкі мадэляў даследчых працэсаў, з'яў і аб'ектаў (выбар або мадыфікацыя існуючых мадэляў);

выбару метадаў і сродкаў распрацоўкі інструментара эмпірычнага даследавання, збору, апрацоўкі, аналізу, ацэнкі і інтэрпрэтацыі атрыманых вынікаў даследавання;

самастойнага правядзення бібліяграфічнай работы з прыцягненнем сучасных інфармацыйных тэхналогій;

прадстаўлення вынікаў праведзенага даследавання ў выглядзе навуковай справаздачы, артыкула, даклада, мадэлі, макета, праграмнага прадукту, патэнта, магістарскай дысертацыі, заяўкі на грант і інш.

Змест навукова-даследчай работы магістранта вызначаецца навуковым кіраўніком у адпаведнасці з прафілізацыяй адукацыйнай праграмы магістратуры, тэматыкай яго навуковага даследавання і замацоўваецца ў індывідуальным плане работы магістранта.

Змест навукова-даследчай работы магістранта прадугледжвае выкананне наступных відаў работ:

выкананне ўсіх відаў навукова-даследчых работ, якія ажыццяўляюцца на адпаведнай базе;

удзел у навуковых і навукова-практычных канферэнцыях, круглых сталах, дыскусіях;

удзел у конкурсах навукова-даследчых работ;

ажыццяўленне самастойнага даследавання па тэме магістарскай дысертацыі.

Пералік формаў ажыццяўлення навукова-даследчай работы канкрэтызуецца і дапаўняецца ў залежнасці ад прафілізацыі адукацыйнай праграмы магістратуры.

7.6. Патрабаванні да вынікаў навучання

Коды ўніверсальных і паглыбленых прафесійных кампетэнцый, фарміраванне якіх забяспечваюць модулі і вучэбныя дысцыпліны дзяржаўнага кампанента, указаныя ў табліцы 2.

Табліца 2

№ п/п	Найменне модуляў, вучэбных дысцыплін	Коды, якія фарміруюць кампетэнцыі
1.	Тэорыя мастацтва і метадалогія мастацтвазнаўства	УК-1, УК-2, ППК-3
2.	Навукова-даследчая работа	УК-1, УК-4, ППК-1
3.	Інфармацыйныя тэхналогіі ў мастацтвазнаўстве	УК-3, ППК-2

Вынікі навучання па модулях і вучэбных дысцыплінах дзяржаўнага кампанента (ведаць, умець, валодаць) вызначаюцца вучэбнымі праграмамі.

Вынікі навучання па модулях і вучэбных дысцыплінах кампанента ўстанова вышэйшай адукацыі, практыках, навукова-даследчай рабоце ўстанова вышэйшай адукацыі плануе

самастойна. Установа вышэйшай адукацыі таксама можа канкрэтызаваць і дапаўняць вынікі навучання па модулях і вучэбных дысцыплінах дзяржаўнага кампанента, якія устаноўлены тыпавымі вучэбнымі праграмамі.

Вынікі навучання павінны быць суаднесены з патрабаванымі вынікамі засваення зместу адукацыйнай праграмы магістратуры (кампетэнцыямі).

Сукупнасць запланаваных вынікаў навучання павінна забяспечваць магістру фарміраванне ўсіх універсальных і паглыбленых прафесійных кампетэнцый, якія устаноўлены дадзеным адукацыйным стандартам, а таксама ўсіх дадатковых універсальных кампетэнцый і спецыялізаваных кампетэнцый, якія устаноўлены ўстановай вышэйшай адукацыі самастойна.

8. Патрабаванні да арганізацыі адукацыйнага працэсу

8.1. Патрабаванні да кадравыя забеспячэння адукацыйнага працэсу

Педагагічныя кадры для магістратуры павінны:

займацца навуковай і (або) навукова-метадычнай дзейнасцю;

валодаць сучаснымі адукацыйнымі, у тым ліку інфармацыйнымі тэхналогіямі, неабходнымі для арганізацыі адукацыйнага і навукова-даследчага працэсаў на патрэбным узроўні;

валодаць асобаснымі якасцямі і кампетэнцыямі, якія дазваляюць эфектыўна арганізоўваць вучэбную і выхаваўчую работу з магістрантамі.

8.2. Патрабаванні да матэрыяльна-тэхнічнага забеспячэння адукацыйнага працэсу

Установа вышэйшай адукацыі павінна мець:

матэрыяльна-тэхнічную базу, неабходную для арганізацыі адукацыйнага і навукова-даследчага працэсаў, самастойнай працы і развіцця асобы магістранта;

сродкі навучання, неабходныя для рэалізацыі адукацыйнай праграмы магістратуры (прыборы, абсталяванне, інструменты, вучэбна-наглядныя дапаможнікі, камп'ютары, камп'ютарныя сеткі, аўдыявізуальныя сродкі і іншыя матэрыяльныя аб'екты).

8.3. Патрабаванні да навукова-метадычнага забеспячэння адукацыйнага працэсу

Навукова-метадычнае забеспячэнне адукацыйнага працэсу павінна адпавядаць наступным патрабаванням:

вучэбныя дысцыпліны павінны быць забяспечаны сучаснай вучэбнай, навуковай, іншай літаратурай, вучэбнымі праграмамі, вучэбна-метадычнай дакументацыяй, вучэбна-метадычнымі, інфармацыйна-аналітычнымі матэрыяламі;

павінен быць забяспечаны доступ для кожнага магістранта да бібліятэчных фондаў, электронных сродкаў навучання, электронных інфармацыйных рэсурсаў (лакальнага доступу, адаленага доступу) па ўсіх вучэбных дысцыплінах.

Навукова-метадычнае забеспячэнне павінна быць арыентавана на распрацоўку і ўкараненне ў адукацыйны працэс інавацыйных адукацыйных тэхналогій, адэкватных кампетэнтнаснаму падыходу (крэатыўнага і дыялогавага навучання, варыятыўных мадэляў самастойнай работы, модульных і рэйтынговых сістэм навучання, тэставых і іншых сістэм ацэньвання ўзроўню кампетэнцый і да т.п.).

8.4. Патрабаванні да арганізацыі самастойнай работы магістрантаў

Патрабаванні да арганізацыі самастойнай работы ўстанаўліваюцца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

8.5. Патрабаванні да арганізацыі ідэалагічнай і выхаваўчай работы

Патрабаванні да арганізацыі ідэалагічнай і выхаваўчай работы ўстанаўліваюцца ў адпаведнасці з рэкамендацыямі па арганізацыі ідэалагічнай і выхаваўчай працы ва ўстановах вышэйшай адукацыі і праграмна-плануемай дакументацыяй выхавання.

8.6. Агульныя патрабаванні да формаў і сродкаў дыягностыкі кампетэнцый

Конкрэтныя формы і працэдуры прамежкавага кантролю ведаў магістрантаў па кожнай вучэбнай дысцыпліне распрацоўваюцца адпаведнай кафедрай установы вышэйшай адукацыі і адлюстроўваюцца ў вучэбных праграмах установы вышэйшай адукацыі па вучэбных дысцыплінах.

Для атэстацыі магістрантаў на адпаведнасць іх персанальных дасягненняў паэтапным ці канчатковым патрабаванням адукацыйнай праграмы магістратуры ствараюцца фонды ацэначных сродкаў, якія ўключаюць тыпавыя заданні, заданні адкрытага тыпу, заданні камунікатыўнага тыпу, кантрольныя работы, тэсты, комплексныя кваліфікацыйныя заданні, тэматыку рэфератаў, метадычныя распрацоўкі па інавацыйных формах навучання і кантролю за фарміраваннем кампетэнцый, тэматыку і прынцыпы складання эсэ, формы анкет для правядзення самаацэнкі кампетэнцый магістрантаў і інш. Фонды ацэначных сродкаў распрацоўваюцца адпаведнымі кафедрамі ўстановы вышэйшай адукацыі.

Сродкамі ацэнкі павінна прадугледжвацца адзнака здольнасці магістрантаў да творчай дзейнасці, іх гатоўнасць весці пошук у вырашэнні новых задач, звязаных з недахопам канкрэтных спецыяльных ведаў і адсутнасцю агульнапрынятых алгарытмаў.

Для дыягностыкі кампетэнцый выкарыстоўваюцца наступныя формы:

- вусная;
- пісьмовая;
- вусна-пісьмовая;
- тэхнічная.

Да вуснай формы дыягностыкі кампетэнцый адносяцца:

- сумоўі;
- калоквиўмы;
- даклады на семінарскіх занятках;
- даклады на канферэнцыях;
- вусныя залікі;
- вусныя экзамены;
- ацэньванне на падставе дзелавой гульні;
- тэсты дзеяння;
- іншыя.

Да пісьмовай формы дыягностыкі кампетэнцый адносяцца:

- тэсты;
- кантрольныя апытанні;
- кантрольныя работы;
- пісьмовыя справаздачи па аўдыторных (дамашніх) практычных практыкаваннях;
- пісьмовыя справаздачи па лабараторных работах;
- эсэ;
- рэфераты;
- справаздачи па навукова-даследчай рабоце;
- публікацыі артыкулаў, дакладаў;
- заяўкі на вынаходствы і карысныя мадэлі;
- пісьмовыя залікі;
- пісьмовыя экзамены;
- стандартызаваныя тэсты;
- ацэньванне на аснове модульна-рэйтынгавай сістэмы;
- ацэньванне на аснове кейс-метаду;
- ацэньванне на аснове партфолію;
- ацэньванне на аснове метаду кааперацыі, якая развіваецца
- ацэньванне на аснове праектнага метаду
- ацэньванне на падставе дзелавой гульні;
- іншыя.

Да вусна-пісьмовай формы дыягностыкі кампетэнцый адносяцца:

- справаздачи па аўдыторных практычных практыкаваннях з іх вуснай абаронай;
- справаздачи па хатніх практычных практыкаваннях з іх вуснай абаронай;
- справаздачи па лабараторных работах з іх вуснай абаронай;
- залікі;
- экзамены;
- ацэньванне на аснове модульна-рэйтывавай сістэмы;
- ацэньванне на аснове метаду кааперацыі, якая развіваецца;
- ацэньванне на аснове праектнага метаду;
- ацэньванне на аснове дзелавой гульні;
- ацэньванне на аснове метаду Дэльфі
- і іншыя.

Да тэхнічнай формы дыягностыкі кампетэнцый адносяцца:

- электронныя тэсты;
- электронныя практыкумы;
- візуальныя лабараторныя работы;
- іншыя.

9. Патрабаванні да выніковай атэстацыі

9.1. Агульныя патрабаванні

Выніковая атэстацыя пры завяршэнні засваення зместу адукацыйнай праграмы магістратуры дазваляе вызначыць тэарэтычную і практычную гатоўнасць выпускніка магістратуры да навукова-даследчай; навукова-педагагічнай і вучэбна-метадычнай; аналітычнай; экспертна-кансультацыйнай; інавацыйнай; арганізацыйна-кіраўнічай дзейнасці і засваення адукацыйнай праграмы аспірантуры.

9.2. Патрабаванні да магістарскай дысертацыі

Патрабаванні да структуры, зместу і аб'ёму магістарскай дысертацыі вызначаюцца ўстановай вышэйшай адукацыі на падставе дадзенага адукацыйнага стандарта і Правілаў правядзення атэстацыі студэнтаў, курсантаў, слухачоў пры засваенні зместу адукацыйных праграм вышэйшай адукацыі.

Пры падрыхтоўцы магістарскай дысертацыі магістрант павінен прадэманстраваць, абапіраючыся на атрыманыя веды і сфарміраваныя ўніверсальныя, паглыбленыя прафесійныя і спецыялізаваныя кампетэнцыі, уменне вырашаць на сучасным узроўні задачы прафесійнай дзейнасці, здольнасць інтэграваць навуковыя веды, навукова аргументаваць свой пункт гледжання.

Магістарская дысертацыя пры завяршэнні засваення зместу адукацыйнай праграмы магістратуры павінна быць накіравана на вырашэнне тэарэтычнай, эксперыментальнай або прыкладной задачы ў галіне мастацтвазнаўства.

Магістарская дысертацыя павінна змяшчаць рэфератыўную частку і навукова-даследчую частку, якая адлюстроўвае паглыбленыя прафесійныя і спецыялізаваныя кампетэнцыі выпускніка магістратуры ў адпаведнасці са спецыяльнасцю падрыхтоўкі. Навукова-даследчая частка павінна складаць не менш за 50% аб'ёму дысертацыі.

Дадатак
(інфармацыйны)

Бібліяграфія

[1] Государственная программа «Образование и молодежная политика на 2016-2020 годы», утвержденная постановлением Совета Министров Республики Беларусь от 28 марта 2016 г. № 250.